

paa to Steder i Landet at faae tidsvarende Realkolier oprettede, og dette vil ikke i mindste Maade afholde os fra at virke for det samme Formaal, som det ærede Medlem ønsker at virke for, naar behørigt Forslag derom bliver stillet fra Regjeringens Side. Jeg troer derfor, at vi i fuldkommen god Consequents kunne blive staaende ved, hvad der er vedtaget under 2den Behandling, og stemme for Ministerens Forslag under Nr. 17. — Hvad det Forslag angaaer, som gaaer ud paa at give en forhøiet Bevilling til det Kellerske Institut, ville de Herrer vistnok erindre fra den foregaaende Forhandling, at vi i den Henseende ere i en meget vanskelig Situation, thi vi vide ikke ret, hvad vi stemme for, dersom vi stemme for det ærede Medlems Forslag. Det ærede Medlem har foreslaaet den Sum, som udgives til denne Dødstemmestole, forhøiet med 600 Rbd., men, som det vil sees, følger der slet ikke af Vedtagelsen af dette Forslag, at Institutet faaer disse 600 Rbd. Vi maae jo huske paa, at vore Finantslove ikke ligesom ere at forstaae blot ved at læses, man maae tillige vide, hvad der ligger under Finantsloven. Nu er der vistnok visse Understøttelser, om hvilke Finantsloven med bestemte Tal udtaler, at dem skal denne Mand eller denne Institution have, men der er andre, om hvilke det gjælder, at de Summer, der ere anførte i Finantsloven, ere, hvad vi kalde, calculatoriske, det vil sige, at de hvile paa en bestemt Forudsætning, som skal opfyldes. Der er f. Ex. en Lønningeslov, som bestemmer de Lønninger, som visse Embedsmænd skulle have, nemlig saa og saa Meget, men dersom Forudsætningen om det Embeds personale, om den Mængde af Embedsmænd, som der skulde være, ikke slaaer til, bliver der en Besparelse eller maaskee undertiden en Forsøgelse; det kommer Altsammen an paa, hvad der ligger under den Bevilling, der er givet. Den Bevilling, hvorom der her er Tale, er netop af en saadan calculatorisk Bestaaenhed. Der eksisterer en Contract mellem Cultusministeren og Hr. Keller, og i Henhold til denne Contract er der tilfagt Keller noget Vist. Nu siger den ærede Minister: Jeg kan ikke have Noget imod at modtage en større Sum; Keller faaer alligevel kun det, der er

ham tilstaaet i det Tilfælde, at hans Elefantal ikke overstiger 60; skulde det derimod overstige 60, kan det være pusseligt at give ham Noget for de Elever, hvormed hiint Antal overstiges. Men de Herrer have ikke havt denne Mening med Forslaget; efter deres Mening skulde Keller have 40 Rbd. for hver Elev. De ville gribe ind i den Contract, der ligger til Grund for Bevillingen, men det kunne de ikke; thi Contracten eksisterer uafhængigt af Thingets Votum, og det er vanskeligt for os at gribe ind og omforme det contractmæssige Forhold, der aabenbart engang er tilstede mellem Ministeren paa den ene Side og det vedkommende Institut paa den anden Side. Det vil erindres, at dette Forhold tidligere stod saaledes, at der var en Contract, som skulde bestaae i en Række af Aar. Den blev af det ærede Medlem, der har stillet det foreliggende Forslag, betegnet som en ubillig Contract. Ministeren tog nu Sagen under Behandling og meddelte os derefter, at han havde undersøgt den nøiere, og at Hr. Keller havde erklæret, at det var vigtigt, naar han havde paastaet, at man var gaaet hans Rettigheder for nær; Hr. Keller erkjendte udtrykkelig dette, og efterat han havde afgivet denne Erklæring, besluttede Ministeren sig til at træde i et nyt Forhold til ham og affluttede, med Forbehold af Rigsdagens Sanction, en ny Contract med ham, hvilken Contract blev os forelagt. Nu synes det mig dog at ville være ganske behynderligt, om vi vilde sige: Denne Contract har ikke iagttaget denne Mands Lørd tilstrækkeligt, derfor maae vi forlange, at der gives ham noget Mere end det, som er kommen ud af Forhandlingerne med ham. Dette vilde allerede i og for sig være misligt med Hensyn til, hvad vi overhovedet hensigtsmæssigt kunne gjøre ved saadanne Leiligheder, men dobbelt misligt vilde det være, naar det af det Forslag, som er stillet, aldeles ikke fremgaaer, hvorvidt dette virkelig er vor Hensigt. Flere ærede Medlemmer her i Salen have udtalt sig i den Retning, at Forslaget maae forstaaes paa den Maade, hvorpaa den høitærede Minister erklærede, at han forstaaer det. Den naturlige Fremgangsmaade i denne Sag vil vistnok være den, at man bliver staaende ved det Forslag, den høitærede Minister har stillet,